

(א) [נעל ד. לקמן סג.];
 (ב) [נעל ד. לב.]; א כשר
 להולכה כשר לקבלה
 כ"ל מ"ד, (ד) ו' ל' כג.,
 (ה) שם דף ה', (ו) ג' כ"ג
 ע. ע"ש, (ז) כ"ב"א;
 לעשות, (ח) [קידושין
 מא.]; (ט) [דברים
 כד.]; (י) [שמות כא.];
 (יא) [דברים כד.]; (יב) [יל
 שני דף כד.]; (יג) [דף
 ע.]; והתכן שיש להוסיף
 אי אדיבורא וכו'. (יג)
 (יד) [ומפ"ש לקמן ע"א.
 ד"ה טעמא וכו' וד"ה ט"א
 אמר וכו' מוכח שסודרו
 היה מי שאלו קודם
 התקבל, וכן כמ"ה המ"ס
 ה"ה"ש בדעת רש"י.].

האומר **התקבל** **גמ** זה לאשתי או הולך
 גמ זה לאשתי "אם רצה לחזור
 יחזור -האשה שאמרה התקבל לי גיטי אם
 רצה לחזור לא יחזור: לפיכך אם אמר לו
 הבעל אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן
 לה אם רצה לחזור יחזור רשב"ג אומר י"אף
 האומרת טול לי גיטי אם רצה לחזור לא
 יחזור: **ג'א** "ל רב אחא ברבי דרב אביא
 לרב אשי טעמא דלא שויתיה איהי שליח
 לקבלה הא שויתיה איהי שליח לקבלה רצה
 לחזור לא יחזור ש"מ" **ב** הולך כוכי דמי לא
 לעולם אימא לך הולך **ב** לאו כוכי דמי
 והתקבל גמ לאשתי איצטריכא ליה דס"ד
 אמינא הואיל ובעל לאו בר שוויה שליח

האומר **התקבל** **גמ** **א** צירושלמי תנא התקבל אחר הניקחין ואחרי
 מי שאלו וכן נראה לר"מ דהניקחין תנא צמר השולמ
 משום דאירי **ב** צמילי דהו מפני מיקון העולם והשתא דהר למילתיה
 דאירי בשליחות ואירי דאירי בלומר לשנים תנו או לשלשה כתבו
 ותנו תנא צמילי מי שאלו דאירי
 נמי בלומר כתבו ואירי דתנא צמילי
 שאלו צמילי וזניה מגורשת תנא
 צמילי הורק דקמי צה מתלה על
 מתלה מגורשת וזניה מגורשת **ד**:
הא שויתיה ש"ית. השמא סלקא
 דעתין דלא איצטריך למיתני
 התקבל **א** אלא למידק דכי היכי דהתקבל
 דוקא בלא שויתיה שליח הולך נמי
 דוקא בלא שויתיה שליח:
דילמא בהדיך. אינו מגיה **ד**
 אלא כלומר דילמא
 איכא **ה** דמי היך: **איש** לקבלה
ואשה להולכה מאי. משום דבגט
 אשה צהולכה לא שייכא ואיש
 צקבלה משום הכי קציע:
 צקבלה
 צבלמא

פסקי ר"ד

האומר התקבל גמ זה
 לאשתי או הולך גמ זה
 לאשתי אם רצה **ה** להחזיר
 יחזור האשה שאמרה
 התקבל לי גיטי אם רצה
 להחזיר לא יחזור לפיכך
 אם אמר לו אי איפשי
 שתקבל לה אלא הולך ותן
 לה אם רצה לחזור יחזור
 רשב"ג אף האומרת טול
 לי גיטי אם רצה לחזור
 לא יחזור. פי' בעל שאמר
 התקבל גמ זה לאשתי כן
 הוא כאילו אמר הולך
 שאין הבעל ממנה שליח
 לקבלה כ"א להולכה
 הילכין בין אם אמר הולך
 בין אם אמר התקבל ורצה
 להחזיר ולבטל השליחות
 יכול לבטל אבל האשה
 שאמרה התקבל לי גיטי
 ומסרו הבעל לידו בתורת
 קבלה אינו יכול להחזיר
 שד השליח כיר האשה
 דמיא אך אם יאמר הבעל
 אי איפשי שתקבל לה אלא
 הולך ותן לה אם רצה
 להחזיר יחזור רשב"ג אף
 האומרת לשליח טול
 לי גיטי כאומרת התקבל
 דמי ואם רצה להחזיר לא
 יחזור. פשוטא לן איש הוי
 שליח להולכה שכן בעל
 מוליד גט לאשתי אשה
 הוית שליח לקבלה שניה
 אשה מקבלת גישה מיד
 בעלה איש לקבלה ואשה
 להולכה מאי ופשוטי
 דאיש נמי הוי שליח
 לקבלה שכן אב מקבל גט
 לבתו קטנה ואשה נמי הוי
 שליח להולכה שכן אשה
 עצמה מביאה גיטה וגיט
 מביאת הים דרגא אשה
 עצמה מביאה גיטה ובלבד
 שתהא צריכה לומר בפני
 נכתב ובפני נחתם. איתמר
 הבא לי גיטי והולך השליח
 ואמר לבעל איתתי אמרה
 התקבל לי גיטי והוא אמר
 לו הולך כמ"ה **ב** שאמרת
 אמר רב בחנן אמר רבה בר
 אבהו אמר רב אפילו גיט
 הגט לידה אינה מגורשת
 משום דעיקרה שליח
 לשליחותיה דאמר שליח
 לקבלה הוינא (ולא)
 להולכה לא הוינא

לקבלה הוא אע"ג דממא גיטא לידה לא להוי גיטא קמ"ל דהתקבל והולך
 קאמר תנן האשה שאמרה התקבל לי גיטי אם רצה לחזור לא יחזור מאי לאו
 אי שניא אקבלה לא שניא אהולכה לא אקבלה ת"ש לפיכך אם אמר לו הבעל
 אי איפשי הא לא אמר אי איפשי אם רצה לחזור לא יחזור רשב"ג אומר י"אף
 דמי דילמא בהילך פשיטא איש הוי שליח להולכה שכן בעל מוליד גמ לאשתי
 ואשה הוית שליח לקבלה שכן אשה מקבלת גיטה מיד בעלה איש לקבלה
 והאשה להולכה מאי ת"ש האומר התקבל גמ זה לאשתי או הולך גמ זה
 לאשתי אם רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי אם רצה לחזור
 לא יחזור מאי לאו בחד שליח וש"מ כשר **ב** לקבלה כשר להולכה לא בשני
 שלוחין תא שמע לפיכך אם אמר לו הבעל אי איפשי שתקבל לה אלא הולך
 ותן לה אם רצה לחזור יחזור והא הכא דחד שליח הוא וש"מ כשר לקבלה כשר
 להולכה פשוט מינה **ה** איש הוי שליח לקבלה שכן אב מקבל גט לבתו קטנה
 אשה להולכה תיבעי לך מאי אמר בר מרי ת"ש **א**ף הנשים שאין קאמנות
 לומר מת בעלה נאמנות להביא את גיטה והתם הולכה היא אמר רב אשי
 מסיפא נמי שמעית מינה דקתני סיפא **ה** האשה עצמה מביאה את גיטה ובלבד
 שהיא צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם ואוקימנא בהולכה יש"מ:
איתמר **ה** הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אמר הולך כמה
 שאמרה אמר רב בחנן אמר רבה בר אבהו אמר רב **ה** אפילו הגיע גמ
 לידה אינה מגורשת שמע מינה אדיבורא דידיה קא סמך דאי אדיבורא
 דידה קא סמך כוכי ממי גיטא לידה מיהא יתגרש אמר רב אשי הכי השתא
 בשלמא

הולך כוכי דמי: דלמא צעיק. בהן סיפא לא מימני הולך ותן לה אלא היך ותן לה אלא היך
 הוה ליה שליח לקבלה: פשיטא איש. זכר יכול ליעשות שליח לבעל להולכה כיון דאיתרבי
 שליחות **ה** להולכה רבי: שכן צעל. עליו להולך גט לאשתי וצמילי דאיהו כשר שלוחו נמי
 כשר: ואשה. אחרת פשיטא לן דהוית שליח לצדמתה
 לקבלה מאחר דרבי קרא שליחות לקבלה מושלחה מציתו קרי ציה ושלחה: שכן. היא
 עצמה מקבלת גיטה: איפכא מאי. מי אמרי' כיון
 דהוא עצמו לאו בר קבלה הוא שאר זכרים נמי לאו בני קבלה מינה וכן לענין
 הולכה צהשה: צה שד שליח. קאמר דפין א"ל צעל הולך בין א"ל
 התקבל הוי שליח להולכה ואי אמרה ליה איש מעיקרא לההוא התקבל הוי שליח
 לקבלה אלמא ההוא דאכשר להיות שליח לבעל להולכה מכשר
 להיות שליח לנשה לקבלה: לא צמילי שלוחין. וה"ק הבעל שאמר לאיש בין
 הולך לשון הולכה הוא והאשה שאמרה לצדמתה התקבל
 ומתנו לה הבעל אם רצה לחזור לא יחזור ולא אשליח דרישא קאי: והא
 כהא דהו שליח הוא. לההוא דאמרה ליה איש התקבל א"ל איש
 איפשי שתקבל אלא הולך: פשוט מינה איש דהוי שליח לקבלה. כלומר מתרמי
 צעיקן דבעיקן לעיל חדא מצינא למפשט מינה דאיכא
 למימר מתני' צהא קמיירי דכשר אף לקבלה וזין הוא שהרי מצינו שהוא ראי
 לקבלה בגט של צהא דאשתי דרישא קאי: איתקש יציאה להויה הלכן בשליחות
 קודושיה כדלפינן בצמיות (דף מו): מוילאזה חס און כקפ"ו **ו** לקבל את גיטה
 דכתיב וזיאה וזימה לאיש"י **ה** איתקש יציאה להויה הלכן בשליחות
 נמי כשר אצל אשה להולכה אכתי מיבעי לן: אף הנשים כו'. חמותה וצת
 חמותה צמתה וצמתה וצת צעלה: והסם הולכה היא. דקתני
 להביא: ואוקימנא צהולכה. צפרק **ה** קמא מדקתני צריכה לומר בפני נכתב
 והוינן צה מכי מטא גיטא לידה איגרשה לה ומתרינן דאמר
 לה הוי שליח להולכה עד דמצינא חס: ה"ג הצי לי גיטי ואשקא אמרה
 הסקבל לי גיטי. האשה שאמרה לשלוחה הצי לי גיטי והוא אומר
 לבעל אשתך אמרה התקבל לי גיטי: והוא אומר. הבעל אמר לו היך כמה
 אמרה: אפי' הגיע גט לידה אינה מגורשת. דמפרש
 ואיל: ש"מ. דמאן דאמר לשליח היך כמה שאמרה משלחן: אדיבורא
 דידיה סמין. אדעמא דדיבורא דשליח קאמרה ליה האי היך כמה שאמרה
 דמאימנא לי דשליח לקבלה את הילכן אינה מגורשת דכי יהב צעל
 ניהיליה אדעמא דשליחות קבלה יהיב ניהיליה ולא אדעמא
 דהולכה ושליח לקבלה לא הוי ותפשוט מינה צעל דאיבעיא לן
 צ"מ צהשוכר את האומנין **ה** אדיבורא דשליח סמין. והכי
 קאמרה ליה אלא לא דעמא אלא כדאמרה איש מסרנא ליה ניהלך: כי
 מטא גט לידה מיהא סאגרש. דהא צעל נמי שליח להולכה שוייה:
 הכי

(א) כ"ה נוספת המשנה
 צירושלמי אם נעל לחזור
 יחזור והו הולך כעל נפש
 דלוח להחזיר ובעל וכו'.
 (ב) לפיני הנירסא כמו
 שאמרה ואילו נדעתי היה
 גורם כמו שאמרת.

א א מיי פיו מה'ל
 גיורשין הלוי סמנ
 עין ט טושיע הדיע ס'
 קמ טקיף מ ופי קמא
 סמי נט:
 ב ב מיי שם הילא ומנ
 שם טושיע שם ס' קמ
 טמי:
 ג ג מיי שם הילי טושיע
 שם טמי ו:
 ד ד מיי שם היליט
 טושיע שם טמי ד:
 ה ה ו מיי שם הילי סמנ
 שם טושיע שם ס' קמ
 קמא טמי נט:
 ו ו ח מיי שם הילא סמנ
 שם טושיע שם ס' קמ
 טמי ח:

הגהות הב"ח
 (א) תוס' ד"ה האומר
 התקבל צ"ב וכן כמנ
 הוסיף דף עב ד"ה ומסוס
 סי' קס"א אצל ה"ה"ש סדר
 פ' התקבל אחר פ' מי
 שאלו:
 מוסף רש"י
 הבא לי גיטי. האשה
 שאמרה לחזר אם מתלה
 את צעל לחזור לו ששלח לי
 את גיטי צדק ויעשה לי
 שלוחו של צעל לגרשני
 כמנעני על לדי, דשליח
 להולכה על צעל לעשות
 והאשה מתגרשת שביע
 גט ליה ושלח לקבלה על
 השמא לעשות שיהא הוא
 שליח וצמילי וצמילי
 משיעו על לדי עמ"ה י"ב
 אדיבורא דידיה
 הכי אמר לו ולא
 סמיתנא לו דק אמרה ולא
 עשאו שליח להולכה הלכן
 און כאן שלוחות דלון עליה
 לעשות שליח להולכה והי
 התקבל והבעל מתנו לו
 בתורת שליח קבלה,
 ושלוחות או אית צדי הבעל
 לעשות (טו). דאי
 אדיבורא דידה
 סמין. ולא לכיניו העמין
 אלא היך כמה שאמרה
 בתקין העולם סמית ותני
 פריקן דהוקין בתריה
 דאירי נמי. תוס' ה"ה"ש.
 ג. דהמלה דפשיטא היא
 [דאם רצה להחזיר יחזור.
 רבנן קרשקש]. כיון דבעל
 לאו בר שויתיה שליח
 לקבלה הוא התקבל והולך
 קאמר. תוס' ה"ה"ש.
 ד. דהמשנה. תוס' ה"ה"ש.
 ה. תנא. תוס' ה"ה"ש.

האומר פרק ששי גיטין

א ב מיי פ"ו מכלות
גירסין הל"ע סג
עש"ו טו"ע א"ע סג
קמ עש"ו טו"ע
ח ג מיי טו"ע ע"ש
קמ"ו
ד ה מיי ע"ש הל"א
טו"ע ע"ש ספ"ו
י מיי ע"ש הל"א טו"ע
ע"ש ספ"ו ד:

מוקף רש"י

בשלמא אי איתמר
איכא רב' ואמר רב
גמ' לומר ועלה
שמת' לרב נתן דאמר
מגורשת. הו"ל לומר
לפי דבריו שאמר בהגמ' ^א
הג' לר' או לר' דליהו
גירסין, או לדבורא דרבי
סמך או לדבורא דר' ^ב
סמך, כ"ל, אמר רב נתן
ע"ש משגיב גט לר' ^ג
דשליח מגורשת. י"ג לומר
דלדבורא דר' סמך ולא
לו האמין, ותמלה למסור
לו בתורת שליח לקבלה
דבריה האשה, והבעל עמו
יורש, וזו היא חמ"ד
נתן ע"ש כפינו גט לר' ^ד
מגורשת ולא בקבלה
השליח, י"ג לומר
דלדבורא דר' סמך ואין
לומר דלדבורא דר' סמך
ומהימנו ל' דהא אמר
קאמר ליה, ועשאו שליח
להולכה, והשליח נתמלה
לדבורא דמורשת שליחות על
אשה לקבלה ועשה שליח
לבעל לנרש, והרי עשה
שליחותו והבעל ליה ב"ב
ע"ש. אלא הא, דשמעת
ליה דאמר חייב מגורשת,
אין לך לומר מדריב נתן
דלדבורא דר' סמך ואין
באן שליחות דאיתמר, דאי
נמי אמרינן דלדבורא
דר' סמך, דאף הבעל
עשאו שליח להולכה דבריה
האשה אין כאן שליחות,
שהרי השליח לא נתמלה,
דהא עקר ליה לשליחותיה
לגמרי, דאמר ליה שליח
לקבלה אפשי להעשות,
שלא תפריע להגיע ליה,
אלא שליח להולכה לטרוח
והגיע ליה אי אפשי
להעשות, הלכך אפשי נתן
והגיע אלנה אין כאן שליח
שמת לגירסין, כששקבלו
לא קבלו על מנת ק' וזו
קשיא הא אמרינן ג' ^א
איכא, היכא דהיא אמרה
התקבל והוא אמר לבעל
אשתך אמרה בזה, והוא
אמר הילך כמה שאמרה,
דאי היה אמר ע"ש משגיב
גט לר' מגורשת, הו"ל
שמת דלדבורא דר' ^ב
סמך ומסרי ליה על מנת
קבלה, ולא קשוי לן הא
שליח עקר לשליחותיה ולא
נתמלה הוא בשליחות
קבלה איכא למימר דאי
היה אמר רב נתן הכי
היה קמ"ל דהאי ל' ^ג
עקריה הו"ל דהא מתמלה
ליות שליח להולכה, כל
שכן דמתמלה בשליחות
קבלה שהקבלה בגלל
הולכה לענין התורה (ט"ו),
קטנה שאמרה התקבל
לי גיטי אינו גט עד
שיגיע גט לידה, דאין
שליחות לקמן הלכך
המציאו לה היא שליחות על
בעל להולכה ומעוה לה
(ד"ה ט"ו ד:).

בשלמא אי איתמר איכא
בלא איכא רב מני
למימר בשלמא אי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

בשלמא אי איתמר איכא
בלא איכא רב מני
למימר בשלמא אי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

בשלמא אי איתמר איכא
בלא איכא רב מני
למימר בשלמא אי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

בשלמא אי איתמר איכא
בלא איכא רב מני
למימר בשלמא אי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

בשלמא אי איתמר איכא
בלא איכא רב מני
למימר בשלמא אי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

בשלמא אי איתמר איכא
בלא איכא רב מני
למימר בשלמא אי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

הכי השתא בשלמא אי איתמר איכא
הילך כמה שאמרה איכא למיפשט
בעיין מדרב נתן דאי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

הכי השתא בשלמא אי איתמר איכא
הילך כמה שאמרה איכא למיפשט
בעיין מדרב נתן דאי אמר רב נתן
משהגיע גט לידה מגורשת הו"ל ש"מ
לדבורא דר' סמך אלל משום
דבאיתמר איכא רב מני גווי
נקטיה: ^א רבי אומר בבב"א א"ב צ"ח
אחזור לא יחזור. להו"ל כזי וא"ע
דבסוף פ"ק (ע"ל דף י"ד: ספ"ר)
יהודה הנשיא דהיינו רבי הולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא דלדעתא
דכ"י יהיב ליה:

